

[Udenrigsministeren]

mulighed for det, og det vil vi fortsætte med at gøre.

Hr. Ivar Nørgaard mente, at jeg nok havde tegnet lidt af et skønmaleri af den økonomiske situation i EF og mente, at jeg havde glemt at pege på den store ledighed, der er i EF. Hr. Ivar Nørgaard har ret i, at ledigheden har været stigende i de fleste EF-lande, hvor kun Luxembourg og Danmark kan fremvise lyspunkter, og hvor netop Luxembourg og Danmark i dag har den laveste ledighed inden for EF. Men jeg har ikke glemt den store ledighed i EF. Jeg brugte netop i afslutningen af mit indlæg den alt for store ledighed i EF under ét som et argument for, at det haster med at sætte et effektivt arbejde i gang for at få udviklet det indre marked netop for at skabe bedre beskæftigelsesmuligheder.

Regeringen deler også ganske hr. Ivar Nørgaards synspunkter om rækkevidden af artikel 100 A, stk. 4, om nationale bestemmelser, og det danske synspunkt er blevet præciseret over for de øvrige medlemslande og Kommissionen ved adskillige lejligheder.

Jeg vil gerne pege på formuleringen i artikel 100 A, stk. 4, som jo bl.a. siger, at nationale bestemmelser »ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne«, og hvor det senere siges, at Domstolen skal tage stilling til misbrug.

Efter regeringens opfattelse siger disse formuleringer klart, at bestemmelser med henblik på miljøbeskyttelse m.v. ikke må bruges til at begunstige national produktion fremfor produktion fra andre medlemslande. Ligesom hr. Ivar Nørgaard kan jeg have lidt svært ved at se, hvordan nogen så kan påstå en sådan forskelsbehandling i tilfælde, hvor der jo vitterlig ikke sker nogen dansk national produktion, og i givet fald er jeg da sikker på, at det ville være et ganske stærkt argument ved en eventuel Domstolssag, for med hensyn til spørgsmålet om andre medlemslandes stilling kan regeringen jo ikke forhindres, at en sag bliver indbragt for Domstolen.

EF er jo netop et internationalt retssamfund, hvilket vi jo normalt vil hævde er en fordel for et lille land som Danmark, men netop det forhold, at Domstolen skal tage stilling til en påstand om misbrug, indebærer jo, at det er sagsøger, der skal sandsynliggøre

dette, og det vil efter regeringens opfattelse blive særdeles vanskeligt i tilfælde, hvor der ikke foreligger en dansk produktion.

Hr. Niels Helveg Petersen understregede, at det, vi oplever for øjeblikket, er en europæisk landbrugskrise, i modsætning til da vi for en 7-8 år siden sidst talte om landbrugs kriser, hvor man kunne sige, at det i høj grad var en national dansk landbrugskrise. Jeg er ganske enig i hr. Niels Helveg Petersens understregning af dette, og det er vigtigt, fordi det er med til at vise alvoren og dybden af de problemer, som bl.a. nødvendigheden af en stram prispolitik i EF skaber for dansk landbrug. Jeg understreger det så stærkt, fordi det også er med til at tilsige, at man skal være overordentlig forsigtig med at vanskeliggøre landbrugets situation yderligere igennem rent nationale tiltag.

De fleste ordførere har været inde på EFs finansielle krise og de overvejelser, der gøres omkring en løsning af finansproblemerne, og jeg vil gerne her takke for de helt klare tilfald, der er givet i dag af et stort flertal i Folketinget om at ville bidrage til at skaffe de nødvendige midler til de nye politikker, der er så vigtige for at sikre fremdriften i EF.

Flere ordførere har været inde på en kritik af de forslag, der er lagt frem af Kommissionen. Jeg har også selv tidligere været kritisk over for forskellige af de forslag, der foreligger. Jeg tror, det er vigtigt, at vi nu bidrager til en åben debat, men det er et meget vigtigt og stærkt udgangspunkt at have fra dansk side, at der ligger en klart tilkendegivet vilje om, at vi fra dansk side vil være med til at skaffe de midler, der er nødvendige.

Det er også en styrke, at vi kan stå frem i enighed efter debatten her i dag. Det, at seks partier i fællesskab kan fremsætte et dagsordensforslag, som hr. Ivar Nørgaard kunne gøre det på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og de fire regeringspartier, er et meget værdifuldt udtryk for den brede opbakning, der jo i dag er bag dansk markeds politik, og jeg vil gerne takke for den smidighed og den saglige holdning, der har gjort det muligt, at vi har kunnet finde frem til en sådan fælles dagsorden.

Jeg opfatter det som en overordentlig stor styrke for Danmark, at vi kan starte et kommende formandskab med en sådan stærk og bred opbakning bag de helt væsentlige ele-